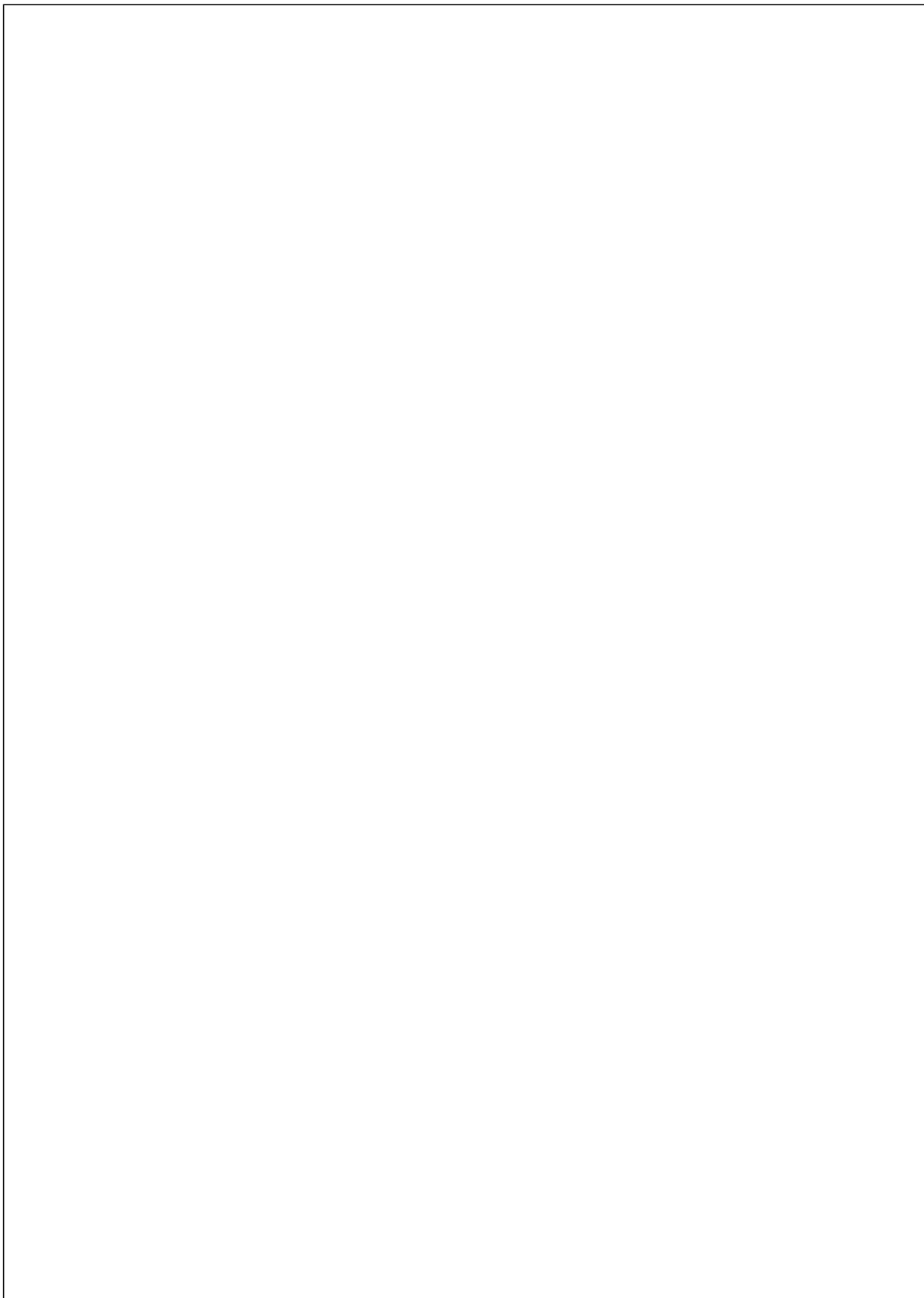

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/aktualnosci/204780,Obchody-104-rocznicy-bitwy-pod-Zadworzem-Ukraina-17-sierpnia-2024.html>
27.02.2026, 05:10

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem - Ukraina, 17 sierpnia 2024

W sobotę na Ukrainie uczczono 104. rocznicę bitwy pod Zadwórzem. 17 sierpnia 1920 roku, pod Lwowem, polska młodzież stawiała czoła przeważającym siłom bolszewickim w heroicznej walce. Obrona Zadwórza zapisała się na kartach historii jako „Polskie Termopile”.

17.08.2024

Kiedy w śmiertelnej bitwie nad Wisłą w 1920 roku rozstrzygały się losy polsko-rosyjskiej wojny oraz zmartwychwstałej Rzeczypospolitej, Lwów, wiążąc na swych przedpolach groźną armię Budionnego, spełnił historyczną rolę. Tej pięknej roli najwymowniejszym świadectwem jest mogiła Zadwórza – symbol ofiarnego żołnierza, który służył wiernie Ojczyźnie aż do ofiary życia włącznie – mówił gen. Władysław Sikorski w sierpniu 1927 r., podczas uroczystości poświęcenia kamienia węgielnego pod kurhan upamiętniający bitwę.

Uroczystości związane ze 104. rocznicą bitwy pod Zadwórzem, zwanej polskimi Termopilami, odbyły się w sobotę 17 sierpnia 2024 roku u stóp kurhanu, gdzie spoczywają bohaterowie tej bitwy. Wydarzenie rozpoczęło się mszą świętą, a młodych żołnierzy uczczono Apelem Poległych, salwą honorową oraz złożeniem wieńców.

W obchodach udział wzięli m.in.: Chargé d’Affaires a.i. Ambasady RP w Kijowie Agnieszka Góralska, Konsul Generalny RP we Lwowie Eliza Dzwonkiewicz, zastępcy attaché obrony przy Ambasadzie RP w Kijowie podpułkownik Maciej Tracz oraz major Bartosz Wiatrzyk, wicemarszałek województwa podkarpackiego Karol Ożóg z delegacją, przedstawiciele władz ukraińskich, a także żołnierze Wojska Polskiego, harcerze oraz Polacy ze Lwowa i okolic. Instytut Pamięci Narodowej reprezentowali zastępca prezesa IPN dr hab. Karol Polejowski, zastępca dyrektora Biura Współpracy Międzynarodowej dr Mateusz Marek oraz dyrektor Biura Kadr Mateusz Kotecki.

Ci młodzi chłopcy, ochotnicy, lwowiacy, którzy poszli walczyć, walczyć o Polskę i o świętą sprawę, jaką była odrodzona Rzeczypospolita, byli synami polskiej ziemi. Byli tymi, których ukształtowała patriotyczna tradycja XIX wieku, powstań narodowych, pracy pozytywistycznej, gorącego umiłowania dziejów i tradycji polskiej.

Dla nich wówczas wybór mógł być tylko jeden. Z bronią w ręku przeciwko zniechęconemu wrogowi, który ponownie ze wschodu zbliżał się do ledwo co odradzającej się Rzeczypospolitej. Oddali swoje życie, wszyscy. To było potrzebne, ich ofiara była konieczna, aby bolszewicy nie zajęli Lwowa i nie poszli dalej na zachód – przypominał Bohaterów walk dr hab. Karol Polejowski.

Podczas uroczystości wiceprezes odznaczył brązowym Medalem Reipublicae Memoriae Meritum [Artura Żaka](#), który obecnie relacjonuje wydarzenia wojny ukraińsko-rosyjskiej dla Radia Wnet, prezentując polski punkt widzenia.

Poza centralnymi obchodami w Zadwórzcu delegacja IPN złożyła kwiaty pod Pomnikiem Chwały Kawalerii i Artylerii Konnej, który upamiętnia Bitwę pod Komarowem oraz na cmentarzu Orląt Lwowskich w „kwaterze zadwórzeńskiej”, gdzie spoczywa 5 uczestników bitwy pod Zadwórzem, w tym dowódca polskiego ochotniczego batalionu kpt. Bolesław Zajączkowski.

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem – Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

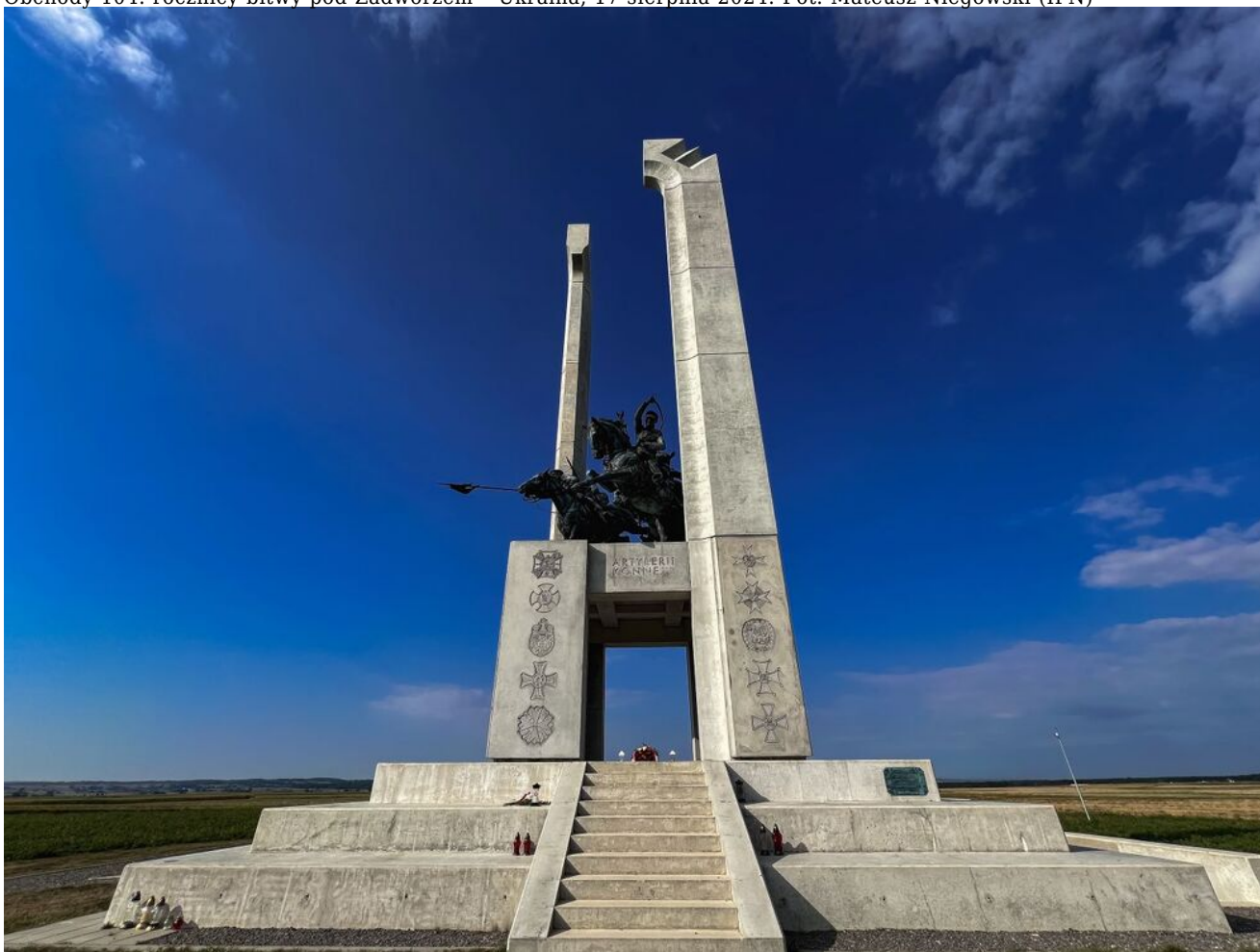

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem – Ukraina, 17 sierpnia 2024. Na zdj. od lewej: dyrektor Biura Kadr Mateusz

Kotecki, zastępca prezesa IPN dr hab. Karol Polejowski, zastępca dyrektora Biura Współpracy Międzynarodowej dr Mateusz Marek. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem - Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem - Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

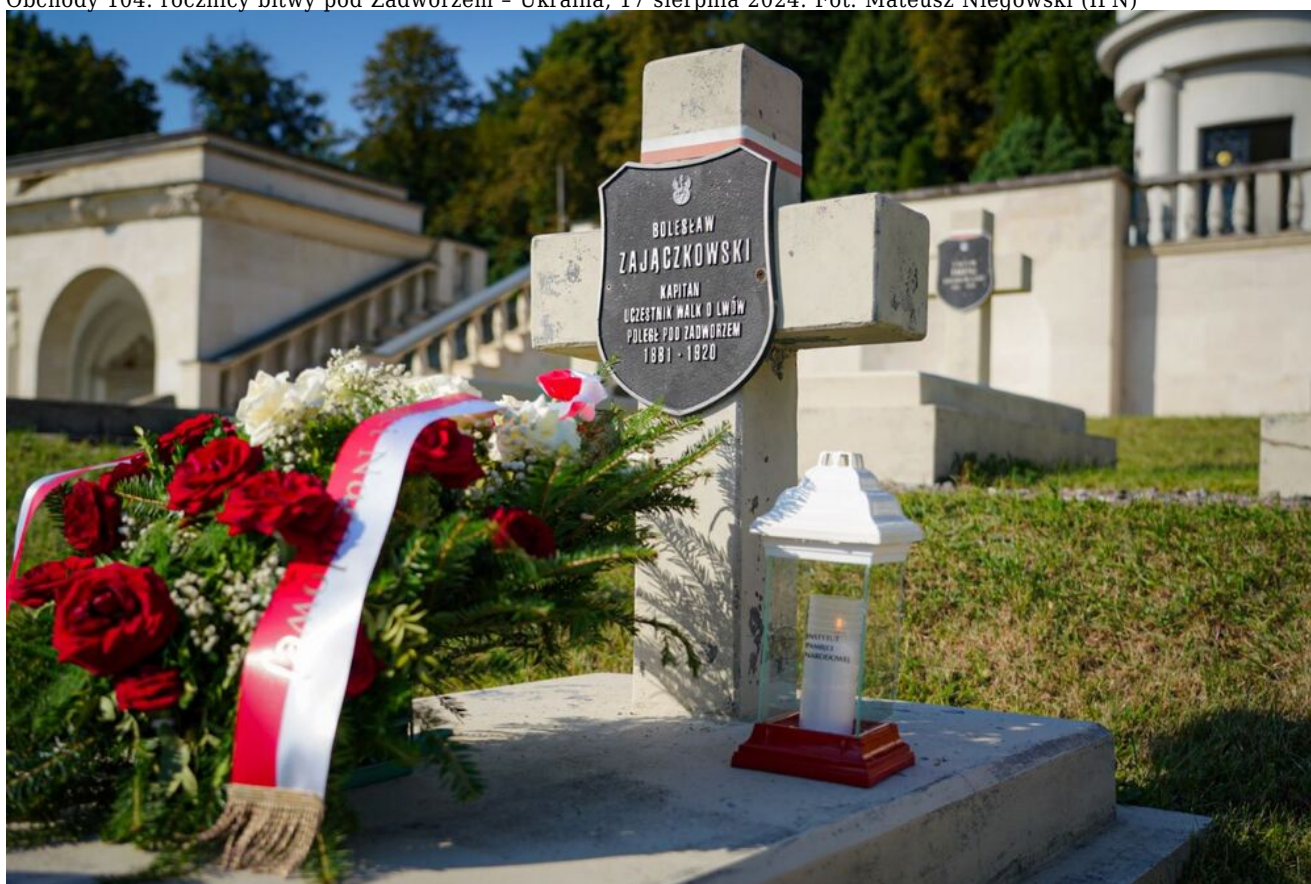
Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem - Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem - Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

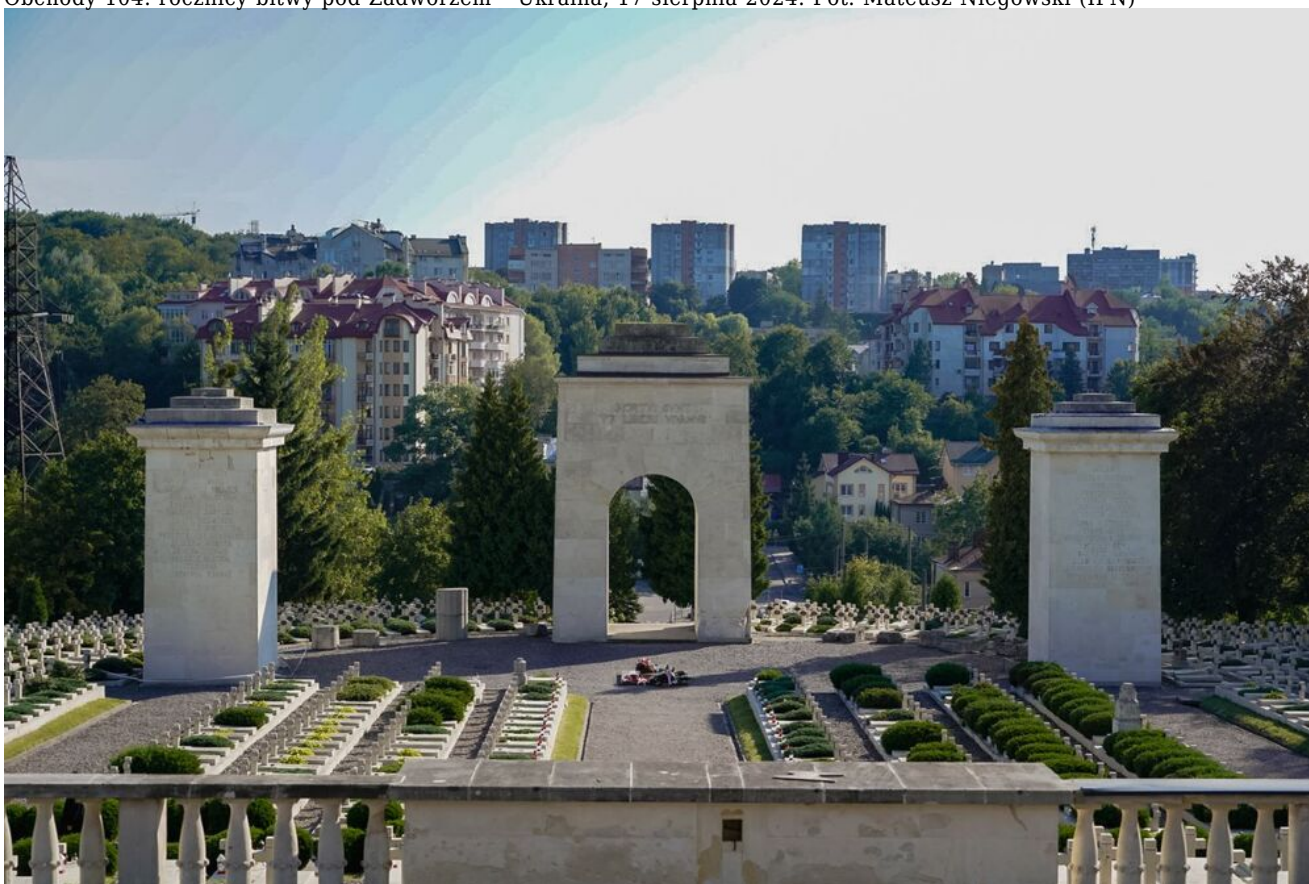
Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem - Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem - Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem – Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

Obchody 104. rocznicy bitwy pod Zadwórzem – Ukraina, 17 sierpnia 2024. Fot. Mateusz Niegowski (IPN)

Bitwa pod Zadwórzem to jedno z wydarzeń wojny polsko-bolszewickiej. 17 sierpnia 1920 roku kilkusetosobowy, złożony głównie z lwowskiej młodzieży, batalion Małopolskich Oddziałów Armii

Ochotniczej pod dowództwem kapitana Bolesława Zajączkowskiego, przez 11 godzin stawiał heroiczny opór dwudziestokrotnie silniejszym oddziałom bolszewickim. Pod Zadwórzem, czyli ukraińską wsią położoną 33 km od Lwowa, poległo 318 młodych Lwowian – niemal wszyscy żołnierze polskiego batalionu. Dzięki ich postawie bolszewicy nie zdobyli Lwowa, opóźnił się także ich marsz w głąb Polski.

17 sierpnia 1920 roku, batalion młodych polskich ochotników liczący 330 osób pod dowództwem kapitana Bolesława Zajączkowskiego, należący do zgrupowania rotmistrza Romana Abrahama, ustępując pod naporem konnicy Siemiona Budionnego natknął się pod Zadwórzem na bolszewicki oddział 6. Dywizji Kawalerii.

Polacy po ciężkich walkach zdobyli umocnione pobliskie wzgórze i śmiałą szarżą na bagnety zmusili baterię nieprzyjacielskiej artylerii do przerwania ostrzału i do wycofania się za wieś. Mimo ostrzeliwania przez artylerię i broń maszynową śmiertelny bój trwał jedenaście godzin. W tym czasie obrońcy odparli sześć szarż konnych. Batalion uległ dopiero po przybyciu nowych sił kawalerii bolszewickiej i po wyczerpaniu amunicji. Zdziesiątkowani, pozbawieni amunicji, walczyli do końca na kolby i bagnety.

W nierównej walce poległo 318 polskich żołnierzy. Większość poddających się została rozsiekana przez Kozaków. Ostatni akt dramatu rozegrał się w pobliżu budki dróżnika kolejowego, gdzie bolszewicy zmasakrowali ostatnich 30 pozostałych przy życiu ochotników. Dowódca, kpt. Zajączkowski, popełnił samobójstwo, wraz z resztą ocalałych oficerów.

Ciała pięciu poległych oficerów, które dało się zidentyfikować, zostały pochowane na cmentarzu Orląt we Lwowie. Reszta bohaterów spoczęła na żołnierskim cmentarzu, w pobliżu usypanego na ich cześć kurhanu, gdzie umieszczono tablicę pamiątkową z napisem „Orlętom poległym w dniu 17 sierpnia 1920 roku w walkach o całość ziem kresowych”.

Polecamy:

- [Do pobrania: Bohaterowie spod Zadwórza](#)
- [Do pobrania: Polskie Termopile](#)
- [Do pobrania: Marek Kozubel - Zamość - Komarów 1920](#)
- [Odsłonięcie pomnika Chwały Kawalerii i Artylerii Konnej](#)
- [Temat Wojny polsko-bolszewickiej na portalu Przystanek Historia](#)
- [Polskie Towarzystwo Opieki nad Grobami Wojskowymi we Lwowie](#)

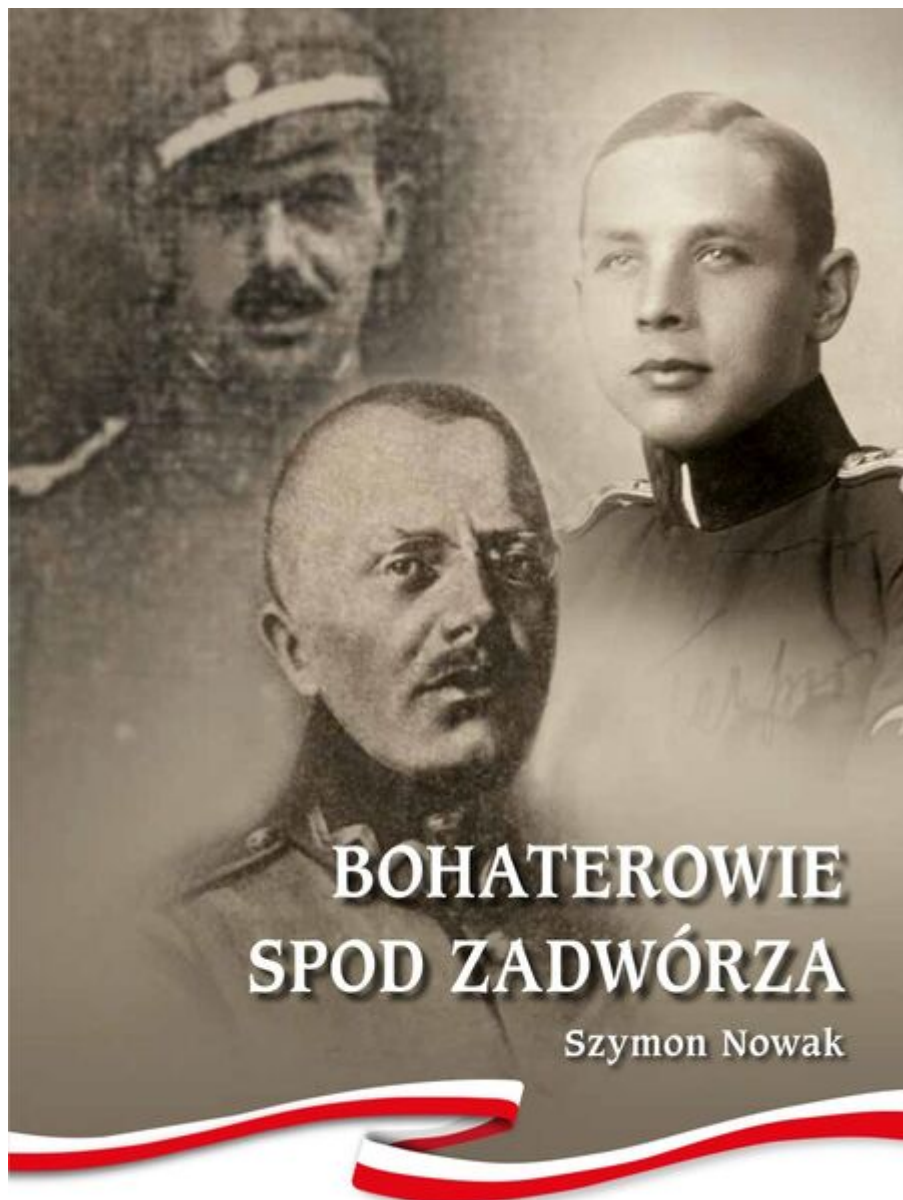
[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Obchody

Powiązane wiadomości

BOHATEROWIE
NIEPODLEGŁEJ

Bohaterowie spod Zadwórze

■ Bartosz Bajków, Diana Maksimiuk

Florian Czarnyszewicz

Los człowieka

tom 1

Znad Berezyny nad La Platę (1900–1955)

Florian Czarnyszewicz. Los człowieka, t. 1: Znad Berezyny nad La Platę (1900–1955)